

किं च अश्विना सरस्वती सुत्रामा इन्द्रश्च सुरासोमानपुः पीतवत्तः पातेर्लङ् पि-
बदिशाभावश्छान्दसः ररक्षुर्वा । सुराश्च सोमाश्च तान् सुरामयान्सोमान्वा ॥ ६० ॥

त्वामग्न्यः ऋष्यः अर्षेयः ऋषीणां नपादवृणीतायं यज्ञमानो ब्रुह्म्य आ संगे-
तेभ्य एष मे देवेषु वसु वार्यायद्यतः इति ता या देवा देव दानान्यदु-
स्तान्यस्माः आ च शास्त्वा च गुरस्वेपितश्च होतरसि भद्रवाच्याय प्रेषि-
तो मानुषः सूक्तवाकाय सूक्ता ब्रूहि ॥ ६१ ॥

इति माध्यन्दिनीयायां वाजसनेयसंहितायामेकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥

दैव्यो होता अग्निरुच्यते । हे ऋषे मन्त्राणां द्रष्टः हे अर्षेय यज्ञमानार्षेयैर्वि-
यते इत्येवं संबोध्यते हे ऋषीणां नपात् पुत्राय यज्ञमानः ब्रुह्म्यः संगतेभ्यः मि-
लितेभ्यो देवेभ्य इति हेतोरथ त्वमेव आ अवृणीत सम्यग्वृतवान् । इति किम्
एषोऽग्निर्मे मह्यं देवेषु वारि वरीतुं योग्यं वारि वरणीयं वसु धनमायद्यते आ-
दास्यते यज्ञतेर्दानार्थाच्छृद् मया देवेभ्यो दातुं ग्रहीष्यते इत्यर्थः । किं च हे देव
अग्रे या यानि ता तानि दानानि देवा अदुः दत्तवत्तः तानि दानानि अस्मै यज्ञ-
मानाय आशास्त्व च इह तानि यज्ञमानाय दातव्यानीति इहेत्यर्थः । आगुरस्व
च उग्रह च गुरी उग्रमे तुदादिः दानायोग्यं कुरु आकारौ चकारौ च भिन्नक्र-
मौ । हे होतः त्वमिषितः प्रेषितोऽसि प्रेरितोऽसि कथम् तदाह भद्रवाच्याय व-
क्तुं योग्यं वाच्यं भद्रं शुभं च तत् वाच्यं च भद्रवाच्यं तस्मै भद्रं ब्रूहीति प्रेषितो
ऽसीत्यर्थः । किं च सूक्ता सूक्तानि त्वं ब्रूहि इति सूक्तवाकाय सूक्तवचनाय सूक्ता-
नि वक्तुं मानुषः होता च प्रेषितोऽस्ति ॥ ६१ ॥

श्रीमन्महीधरकृते वेददीपे मनोहरे ।

एकविंशोऽयमध्यायो याज्ञ्यादिप्रेषणान्तिमः (23.) ॥ २१ ॥

अथ काण्वशाखायां पाठविशेषः ॥ ॥

१ [मूलय] ॥ १ ॥ २ [अहेलमानो] ॥ २ ॥ ३ [हेलो] ॥ ३ ॥ ४ [मृत्लीक] ॥
४ ॥ ५-१० ॥ ५-१० ॥ १. १७ [मिधसाताऽइव त्मना महो] ॥ ११ ॥ ११